

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Amantem animam Christi crucifixi sponsam esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Exp. prop. ep. ad Rom. c. 32. ut quoniam, quod ait S. Augustinus, *veteris hominis crucifixio significata est in cruce Domini: dum amorem nostrum, proprium cum Christo crucifigendum intelligimus, ad crucis exemplar respicientes, omne quod in nobis Divinæ Legi atque amoris repugnat, averfari, odisse, atque opprimere, condiscamus.* Quia videlicet (quæ summa est præsentis doctrinæ, à S. Bonaventura duobus verbis expressa) *nullus potest perfecte invenire DEUM, qui se perfecte non odit.* De quo plura dicentur parte sequenti, ubi de integra sui ipsius abnegatione.

P. 2. sim. c. 3.

Veruntamen placet rem istam verbis S. Hieronymi in eundem sensum bellissimè conspirantis, obsignare. Ita enim loquitur scribens in epistolam ad Galatas: *Si quis mortificationis membris, super terram & mundo mortuus, configuratus fuerit morti JESU Christi, crucifigitur cum JESU & trophæum mortificationis sue in ligno Dominice passionis affigit.* Ubi etiâ denique exclamat S. Bernardus: *Ultimam ego inveniar in his spolijs, quibus spoliata sunt contraria potestates, et inductus & ipse in possessionem Domini!* Optans videlicet nulla ex parte suus esse, neque proprium quicquam in suis affectibus retinere; sed quantus quantus est inter spolia crucis numerari, neque jam de se, sive de homine suo veteri, velut ex hoste captas manubias, ad crucis truncum affigi, sed unâ cum Christo semet ipsum crucifigendo, totus in trophæum divinæ gloriæ formari.

CAPUT XII.

Amantis Animæ cum Christo crucifixo desponsatio.

§. I.

Amantem animam Christi Crucifixi Sponsam esse. Speci-

Speciale est hoc amoris exercitium, quo sensim consue-
scet anima Christum crucifixum, ut sponsum, ardentem
amare, (quod exinde consequi solet) & se per omnia con-
formare, ejusdem gloriari insignibus, eadem mensa, eodem
strato gaudere.

Christum esse sponsum animæ sanctæ, in comperto est;
eòq; nomine se ipsum libenter designat in scripturis sanctis;
sive apud S. Mattheum in decem Virginum parabola, sive *Matth. 25.*
in Cantico Canticorum & Apocalypsi. Idemq; jam olim *Apoc. 21.*
appromiserat per Prophetam: *Sponsabo te mihi in sempiter-*
num: & sponsabo te mihi in justitia & iudicio, & in misericor-
dia & miserationibus. *Ose. 2.*

Verum iste sponsus (si nescis) in hac quidem vita mor- *Exodi 4.*
tali, sponsus sanguinum & vir dolorum est: cujus dona *Isai. 53.*
sponsalitia, afflictiones & dolores sunt; vestis nuptialis,
sanguinis sui purpura; annuli loco, clavi, stillis cruoris ve-
luti gemmis insigniti; dapes, acetum, fel, opprobria; ge-
nialis locus, crux; pulvillus capitis, spinea corona. Ito
tibi habitu desponsandus, his conditionibus admittendus
est, si sponsæ Christi titulum & honores affectas.

Id adeo olim in B. Landrada, è regio apud Belgas san-
guine, juculento argumento monstratum est; cui utique
jam, abdicatis mundi illecebris, uni Christo adherere cu-
pienti, missum est crucis signum è cælo, tanquam *donum. Vit. c. 8. & 9.*
sponsalium, ut nominatim exprimitur in ejus vita: quò in-
telligeret, ad divinas nuptias aspiranti, non nisi in cruce
sponsum quærendum; ipsumq; nuptialem contractum, non
nisi sanguine scribi, & cruce signari oportere. *Neque enim, l. 2. Pedag.*
ut ait Clemens Alexandrinus, *citra sanguinem licet ad Ver-*
bum accedere. *c. 8.*

Atque (ut alteri cuidam Christi sponsæ revelatum est *Gertr. l. 3.*
divinitus) sicut annulus signum est desponsationis: sic adversi- *c. 2.*
tas tam corporalis quam spiritalis, verissimum signum est ele-

Etionis divina, & quasi desponsatio anima cum DEO: ut proinde afflictus quisq; verè ac fideliter possit dicere cum B. Agnetæ: *Annulo suo subarrhavit me Dominus meus JESUS Christus.* Quod etiam probè intelligens S. Mechtildis, cum in viso quodam acceptum à B. Virgine annulum sponso suo Christo obtulisset, non alium ab ipso optavit annulum sponsaliti-um, quàm ut sibi in digito annulari sensum aliquem doloris imprimeret, quo identidem admonente, assiduè se viro dolorum desponsatam esse meminisset. Quamobrem etiam

Addit. ad vitam suam.

l. 1. c. 7.

cap. 20.

Audiat deniq; Henricus Harphius ex Ordine S. Francisci, mysticæ Theologiæ Doctor; qui in classe secundæ scholæ Sapientiæ, agens de veste nuptiali, quæ adhibenda sit ad eas nuptias, quibus Christus sibi sanctam Ecclesiam, ac proinde cujusq; nostrum animam, stabili fædere sibi conciliat; non aliam eam esse putat, nisi voluntariam malorum patientiam, ex ipsius Christi Salvatoris amore & imitatione. Ita enim ait: *Spontanea quippe in panis patientia, cum intima adversus illos qui earum nobis auctores extiterint benevolentia, vestis est nuptialis, quâ Christus in cruce sanctam sibi Ecclesiam connubiali fædere copulavit.*

Ex quibus apparet, opinor, quem demum cultum at-

que

que ornatum, quæ monilia, quas gemmas affectare debeat Christi sponsa: etsi id amplius intelligetur ex sequentibus.

§. 2.

Anima & Christi sponsalia in cruce peragi oportere.

Quæcumque igitur fidelis anima ad Sponsi hujus amabilissimi divinos thalamos & beatos anhelat amplexus, non debet hic dulces amoris illecebras, aut cœlestes etiam atque divinas delicias, sed solam crucem & crucis appendices cogitare, & non nisi in cruce dilectum suum exquirere; sciens se non alio magis cultu Sponso sanguinum placiturâ, quam sijsdem cum illo vestibus, hoc est afflictionibus, doloribus, opprobrijs, plagis & sanguine circumamicta, ejus se conspectui offerat, atque ad latus ejus assistens, ipsius crucis complexum atque ascensum ambiat. Ut enim rectè noster Sanctius Canticum Canticorum exponens: *Si crux genialis lectus est, in quo Sponsus cubat, in ea cubet etiam oportet, qua sponsa Crucifixi sponsi videri vult.* Quem proinde locum sibi delegerat B. Angela, quam audimus in hunc modum loquentem: *Laudo te DEUM meum: in tua cruce habeo lectum meum factum. Et pro capitali vel plumario inveni paupertatem, & in alia parte lecti ad pausandum inveni dolorem cum despectione. In predicto enim lecto ipse fuit natus, conversatus, & mortuus. Et in isto lecto ego requievi & quiesco, est enim lectus meus, &c.* Sic illa dilecta, amans, uti par est, eodem cum sponso suo toro gaudere, neque ipso cultu ornatu corporis, ei aliquatenus dissimilis apparere. Ut sanè non abs re etiam Sulmonensis Poeta quandam inducat heroida, quæ viro ad Trojæ mœnia (uti ipsa quidem existimabat) diuturni belli laboribus exercito, & galeâ caput armisque reliquis membra gravato, neget sibi fas esse, comarum ornatu corporisve cultui studere, aut nisi in squalore & luctu ea belli tempora transigere.

Cant: 3.

Vit. cap: 26.